# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M .W.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2009, č. j. 16 Cad 151/2008 - 34, o námitce podjatosti žalobce,

**takto:**

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková a JUDr. Bohuslav Hnízdil **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 179/2009.

## O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2009, č. j. 16 Cad 151/2008 - 34, která byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu a věc je vedena pod sp. zn. 6 Ads 179/2009. Nejvyšší správní soud poučil účastníky řízení, že ve věci bude podle rozvrhu práce rozhodovat šestý senát ve složení JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdil a JUDr. Kateřina Šimáčková a v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců čtvrtého senátu. Současně je poučil, že mají-li za to, že některý z uvedených soudců je vyloučen z projednávání a rozhodování věci pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, mohou namítnout jeho podjatost v propadné lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na toto poučení reagoval stěžovatel podáním ze dne 4. 12. 2009, v němž mimo jiné vznesl námitku podjatosti soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila pro „podjatost - zaujatost proti žalobci M. W. v projednávaní v roku 2007, za nesprávný postup i neustanovení právního zástupce pro žalobce M. W. v r. 2007.“

Soudci JUDr. Milada Tomková a JUDr. Bohuslav Hnízdil ve vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že věci stěžovatele jsou jim přidělovány opakovaně v návaznosti na pravidlo v rozvrhu práce a stěžovatel vyjadřuje patrně svou nespokojenost s výsledky řízení, která již před Nejvyšším správním soudem proběhla. Dále uvedli, že nemají žádný vztah ke stěžovateli ani poměr k věci samé.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli

na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a pouze ze závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť tento princip nestrannost předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Stěžovatel neuvedl žádný relevantní důvod podjatosti soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila a omezil se pouze na konstatování, že uvedení soudci v roce 2007 postupovali nesprávně a neustanovili mu právního zástupce. Z ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudce je skutečnost, že se podílel na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení, avšak toto ustanovení dopadá na případ, kdy se soudce podílel na rozhodování téže věci jak u krajského soudu, tak poté u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak. Taková situace však v dané věci nenastala a není ani namítána. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 2/2003 - 18, (publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS), v němž bylo vysloveno, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné věci, byť by se týkala týchž účastníků.

Vzhledem k výše uvedenému není námitka podjatosti stěžovatele soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila důvodná, a proto nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 179/2009.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu